

tektionistiske Betragtninger, som ere frem-
satte fra Højres Side. Det er med stor
Tilfredsstillelse, vi kunne konstatere, at
den Tillid, som Højre aabenbart har sat
til Ministeren, har været ganske malplaceret,
en Tillid, der gav sig endog ret stærke Ud-
tryk i den Tale, som Ordføreren for et af
Højrepartierne her har holdt, nemlig det
ærede Medlem for Odense Amts 2den Valg-
kreds (Halsted), der erklærede, at der neppe
var mange, som nærrede større Tillid til
Ministeren end han. Det er med Tilfreds-
stillelse, at vi kunne konstatere, at Mini-
steren gør sig uværdig til den Tillid, som er
vist ham fra Højres Side, og har manifesteret
det paa en endog ret skarp Maade.

Det er med saa meget mere Glæde, at
vi modtage de Udtalelser, som vi vide, at
Anskuelseerne have været ret delte indenfor
hans Parti. Jeg tænker her paa Udtalelser,
der ere faldne fra et Medlem i det andet
Ting, og som gaa ud paa en snarlig Gennem-
førelse af en Brændevinsskat, hvilket er et
Krav, som Ministeren foreløbig absolut er
utilbøjelig til at laane Øre. Det er saa
meget mere paaskønnelsesværdigt, som Mini-
steren utvivlsomt maa forstaa, hvor
saare vanskeligt det vil være at tilveje-
bringe Balance alene ved Sparsommelighed
og Forøgelse af Jernbanetaksterne. Det
socialdemokratiske Krav om Nedsættelse i
Militærdgifterne, det eneste Punkt, hvor
der i stor Stil kan spares paa Budgettet,
vil holde sig i Live som et naturligt Supple-
ment til Ministerens Udtalelser. Jeg vil da
ønske, at den højtærede Minister paa dette
Punkt vil vise sig fast overfor Højres
Lokketoner og ikke vil være i Besiddelse af
nogen Omvendelsesevne og Perfektibilitet.

Fra Højres Side lyder Raabet om
Skatter, nye Skatter, d. v. s. ikke Indkomst-
og Formueskat, som kunde komme til at
genere den velstillede Del af Befolkningen,
derimod nye indirekte Skatter, Brændevins-
skat, Forhøjelse af de fiskale Told-
skatter. Det ærede Medlem for Frederiks-
berg 1ste Valgkreds (Ellinger) dvælede med
særlig Forkærlighed ved Kaffetoldens For-
højelse. Skulle vi paa den Konto have en
Forhøjelse af Indtægterne paa f. Eks. 2
Mill. Kr., betyder det en Forhøjelse af
8—10 Øre paa hvert Pund Kaffe. D. v. s.,
at hver Gang en Arbejders eller en Hus-
mands Kone køber en Fjerding Kaffe, gaar
der 2—3 Øre mere ud af hendes Portemon-
næ. Der er neppe Tvivl om, at en
saadan Forhøjelse vil vise sig at være
fuldt effektiv. Jeg tror, som den højtærede
Minister ogsaa fremstillede Forholdet, at de
Nedsættelser, som fandt Sted ved Told-

loven, virkelig i ret betydelig Udstrækning
have gjort sig gældende, maaske ikke saa
meget i Form af et absolut Prisfald som
ved at standse eller hemme de Tendenser,
som hele Verden over gøre sig gældende til
en almindelig Prisforhøjelse, der nærmest
hænger sammen med Forholdene paa Guld-
markedet. Men ét er i alt Fald givet, at
selv om Toldnedsættelserne hidtil have været
at mærke i ringe Grad, skulle Toldforøgelserne
nok med fuld Styrke komme til at gøre sig
gældende.

Ganske vist, det ærede Medlem fra
Frederiksberg henviste til, at der er saa
mange forskellige Kvaliteter af Kaffe, med
andre Ord: de fattige kunne købe den billigere
Kaffe — et typisk Udtryk for den Skatte-
politik, vi vilde gaa i Møde, hvis det lykkedes
hans Parti at præge den fremtidige Lov-
givning paa dette Omraade. Med sjælden
Aabenhjertighed erklærede det ærede Med-
lem, at Tiden var inde til nye Skatter, nu
var der langt til Valgene, med andre Ord,
Vælgerne vilde glemme det indtil det næste
Valg — en Betragtning, der aabner et
smukt Indblik i den politiske Moral, der
hersker i det ærede Medlems Parti. Jeg
kan forsikre det ærede Medlem, at Vælgerne
skulle nok huske, og vi skulle fra vor Side
gøre vort til, at Vælgerne ikke komme til
at glemme de elskværdige Ytringer, der
her ere faldne.

Den eneste Maade, hvorpaa vi fra vor
Side kunde tænke paa at bringe Balance
til Veje ved en Forøgelse af Indtægterne,
ville være at lægge nye Skattebyrder, hvor
de store Indtægter og Formuer ere. Her
kunde der tages Summer, som vejede til
i Statskassen, uden at Befolkningen, Sam-
fundet som Helhed, kom til at lide derunder.
Der var en æret Taler, som forleden Dag
sagde, at det kunde ikke hjælpe; vi havde
ikke saa mange rige Mænd i Danmark.
Det er en af den Slags Udtalelser, som
maaske kan gøre sig paa Vælgermøder,
men som i alt Fald ikke kan staa for en
Kritik. Ganske vist, vi have ikke mange
rige Mænd i Danmark, men de Rigdomme,
de sidde inde med, ere overmaade betyde-
lige. Efter Opgivelser for Skatteaaret 1904
—05 var der kun 536 Personer med en
Formue paa over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. 536 er
saadant noget som $\frac{1}{2000}$ af de erhvervsvirk-
somme Personer i Landet. Men de 536
Personer ejede tilsammen en Formue af
700 Mill. eller henimod $\frac{1}{6}$ af hele National-
formuen.

Imidlertid faldt der fra den højtærede
Finansminister en Udtalelse, som — ganske
sikkert mod hans Villie — kan egne sig til